Nieuwjaarsontmoeting, 1 januari 2012 Diaconessenkerk:
Bij Numeri 6: 22-27 en Lucas 2: 21

Op 1 januari kent de kerk de kortste evangelielezing van het jaar.
Eén enkel vers, uit het evangelie van Lucas, dat ons vertelt dat Jezus op de achtste dag na zijn geboorte besneden wordt en voor het eerst klinkt zijn naam.
Jezus – want zo had de engel het immers aan Maria gezegd.
Een naam noemen is in de bijbel een belangrijk gebeuren.
Namen worden daar niet ontleend aan het verleden (geen ouders of grootouders of anderen die vernoemd worden).
Ze worden ook niet ontleend aan het heden (geen namen die in modern zijn).
Nee, namen zijn in bijbel gericht op de toekomst.
Naamgeving is benoeming: dit zul je worden, zo zul je zijn.
Naomi, de lieflijke, Benjamin – zoon van geluk, Abraham – vader van vele volken.
En zo ook Jezus, Joshua - God redt.
Zoals je heet, zo zul je zijn.
Een engel van God had deze naam genoemd – als het ware om te zeggen: God staat hier achter, God zelf benoemt deze mens tot Jezus.
Hij zal zorgen dat deze naam waargemaakt wordt.
God redt.
Het hele evangelie, samengevat in één naam.

Bij het ritueel van besnijdenis en naamgeving zullen ook die woorden uit Numeri geklonken hebben.
Het zijn woorden van zegen – die voor het eerst klonken in de woestijn.
Temidden van alles wat daar gebeurt, spannend, onzeker, krijgt Aaron (de broer van Mozes) deze woorden aangereikt om het volk daarmee Gods zegen toe te zeggen.
Woorden waarmee hij, zoals er staat, de naam van God op het volk mag leggen.
De naam van de Eeuwige verbindt zich met de naam van de mensen.
Het is een zegen in drie zinnen, met drie keer de naam van God en daarnaast nog precies twaalf andere woorden.
Vanuit de betekenis die die getallen inde bijbel hebben,3 en 12 zijn beide getallen die staan voor volheid, van daaruit kun je zeggen: deze zegen is zo compleet en volledig als maar zijn kan.
Hier heb je genoeg aan in alles wat er komen gaat, bij alles wat bij je hoort.
Met deze zegen mag Jezus zijn leven, zijn naam, beginnen.
Deze zegen bevestigt zijn naam en zijn bestaan.

Wij lezen deze twee korte teksten uit Numeri en Lucas op de eerste dag van een nieuw jaar.
Zo komt dat uit – of anders gezegd: zo valt ons dat toe - dat die achtste dag na de geboorte van Jezus voor ons altijd de eerste dag van een nieuw jaar is.
De naam en zegen waarmee Hij zijn leven begint, mogen voor ons het begin van het nieuwe jaar markeren.
Dat het een jaar mag zijn, waarin wij in onze eigen omstandigheden die zegen mogen ervaren.
Dat het een jaar mag zijn waarin we met vertrouwen op weg gaan, wetend dat onze naam verbonden is met die van de Eeuwige.

Allerlei wensen zullen vandaag en de komende dagen uitgewisseld worden – en één van de meest klassiek-protestantse is ‘veel heil en zegen’.
Iemand heil wensen, dat is zoiets als iemand wensen dat hij of zij een heel mens mag zijn - met je vrolijkheid en je boosheid, met je durf en je bangheid, je vreugde en je verdriet, met wat je kunt en met wat je niet kunt.
Beide kanten zijn aanwezig, maken jou tot wie je bent – ook in dit jaar dat voor ons ligt.
En zegen, dat heeft te maken verbondenheid met God, en met vertrouwen – zegen zegt: je staat er niet alleen voor.
Moge 2012 een jaar met heil en zegen zijn – voor ons, voor wie ons dierbaar zijn, voor de wereld waarin wij wonen.
Amen.

Ds. Monique Maan